

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Botos Tibor Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Botos Tibor ügyvéd, 1025 Budapest, Szépvölgyi út 70.) és Barázné dr. Kis Annamária ügyvéd (1054 Budapest, Henszlmann I. u. 7. I/9.) által képviselt felperesnek a Fendrik Ügyvédi iroda (ügyintéző dr. Fendrik Zsolt ügyvéd, 1055 Budapest, Stollár B. u. 3/a.) által képviselt I.rendű alperes neve (.....) I. r., II.rendű alperes neve (.....) II. r., III.rendű alperes neve (.....)III. r. és IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe IV. r. alperes ellen részvények kiadása és kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. május 23-án kelt 57/K.P.630.741/2005/28. számú ítélete ellen a felperes által előterjesztett fellebbezés folytán - zárt tárgyaláson - a meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 1.372.440 (egymillió-háromszázhetvenkettőezer-négyszáznegyven) forint, a II. r. alperesnek 1.282.980 (egymillió-kettőszáznyolcvankettőezer-kilencszáznyolcvan) forint, a III. r. alperesnek 925.140 (kilencszázhuszonötöezer-egyszáznegyven) forint, IV. r. alperesnek 1.104.060 (egymillió-egyszáznégyezer-hatvan) forint másodfokú perköltséget.

A felperes által le nem rótt 900.000 (kilencszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az igazgatósága 1996. tavaszán döntést hozott 278.833 db 10.000 forint névértékű törzsrészvény dolgozói által létrehozott történő értékesítéséről 236,1 %-os árfolyamon 50 %-os vételárkedvezménnyel.

A dolgozói, köztük az alperesek részvételével alakult felperesi szervezetet a Fővárosi Bíróság 1996. szeptember 12-én vette nyilvántartásba.

Az 1996. szeptember 5-i alakuló közgyűlésen elfogadott alapszabály 6.2.1. és 6.2.2. pontja szerint a résztvevők a részvényigénylési megállapodás aláírásával egyidőben annyi saját részt - a felajánlott vételár 15 %-át, részvényenként 1.771 forintot - voltak kötelesek befizetni, amennyi részvényt igényeltek, a fennmaradó vételárat részvényenként havi 280 forint összegű részletekben törlesztették. Az alapszabály 6.2.2. pontja a törlesztési időszakot 36 hónapban állapította meg.

Előtörlesztésre abban az esetben volt lehetőség, ha a résztvevő munkaviszonya nyugdíjazás miatt, vagy a munkáltató rendes felmondásával, vagy közös megegyezéssel szűnt meg (6.6.1.1. és 6.6.2.1. pontok).

A részvény akkor került a résztvevő tulajdonába, ha a részvénytörzslévián szereplő összeg elérte a részvény névértékét (6.3.3. pont).

A munkaviszony megszűnése esetére a résztvevővel való elszámolás elveit az alapszabály 6.6. pontja rögzítette. A 6.6.1. pont a résztvevő halála, vagy nyugdíjba vonulása esetére rendelkezett, a 6.6.2. pont a résztvevői viszonyok törlesztési idő alatt történő egyéb megszűnése esetére a megszűnéstől számított hat hónapon belül visszavásárlási jogot biztosított. A 6.6.2.1. pont rendelkezése szerint a munkaviszony munkáltató rendes felmondásával, vagy közös megegyezéssel történő megszűnése esetén a jogosult a már tulajdonába került részvények forgalmi értékének 100 %-ára tarthatott igényt, amit az alperesi szervezet harminc napon belül tartozott megfizetni.

(A forgalmi érték meghatározását a 6.6.2.4. pont tartalmazta.)

A felperes és alperesek 1996. szeptemberében külön-külön, önálló okiratba foglalt „megállapodást” és „előzetes megállapodást” kötöttek.

A „megállapodásban” alperesek az résztvevő dolgozókként kijelentették, 22 db részvényre kívánnak saját részes befizetést tenni és vállalták, hogy a szerződés aláírásával egyidejűleg részvényenként az alapszabályban meghatározott összeget megfizetik felperesnek.

Az „előzetes megállapodásban” alperesek „aluljegyzés” esetére további részvénytörzsléviénység átvételére is kötelezettséget vállaltak az alapszabályban meghatározott összeg megfizetése mellett. Ily módon az I. r. alperes összesen 1.250 db, a II. r. alperes összesen 1.200 db, a III. r. alperes összesen 1.000 db, a IV. r. alperes pedig összesen 1.100 db részvényt „jegyzett”.

Alperesek befizetési kötelezettségüknek eleget tettek.

A felajánlott részvénymennységre felperes és az 1996. október 2-án kötötte meg az adásvételi szerződést.

Ezt követően a felperes ügyintéző szerve 7/1996. (X.4.) számú határozatával úgy rendelkezett, aztől megvásárolt részvényekből 35.000 darabot tartalékol a később csatlakozni kívánó dolgozók részére.

1996. októberében a felperes arról értesítette az alpereseket, hogy a részvényjegyzési időszak sikeresen lezárult, jegyzésüket, illetve részvényigénylési szándékukat 22 db + 528 db 10.000 forint névértékű részvényre regisztrálta. Közölte azt is, azvel kötött adásvételi szerződés szerint a részvényekre tartalékolási kötelezettséget kellett vállalnia.

A regisztrált részvénymennységet meghaladóan befizetett összeget felperes az alpereseknek visszafizette.

A I. r. alperes munkaviszonya 1997. július 15-én közös megegyezéssel, a II. r. alperesé 1997. január 23-án, a III. r. alperesé 1997. január 23-án, a IV. r. alperesé pedig 1997. március 21-én munkáltatói rendes felmondással megszűnt.

Alperesek éltek az előtörlesztés lehetőségével és regisztrált részvényeik teljes ellenértékét kifizették felperesnek, majd a tulajdonukba került részvényeket felperes a munkaviszony megszűnésekor hatályos alapszabály rendelkezései szerinti forgalmi értéken visszavásárolta.

Időközben a Fővárosi Főügyészség által indított perben a bíróság megsemmisítette felperes ügyintéző szervének a részvények tartalékolása tárgyában hozott határozatát.

1999. szeptember 15-én jelen per alperesei a Fővárosi Bíróságnál 38.G.75.912/1999. szám alatt pert indítottak jelen per felperesével szemben az általuk „jegyzett” és ténylegesen megkapott részvények közötti részvénykülönbözet kiadása iránt, arra hivatkozással, a részvények tartalékolására megsemmisített határozat alapján került sor, ezért az előzetes megállapodás alapján a felek között az általuk jegyzett teljes részvénymennységre létrejött az adásvételi szerződés.

A Legfelsőbb Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2003. szeptember 22-dikén meghozott ítéletével a Fővárosi Bíróság 2002. február 6-án kelt elutasító ítéletét megváltoztatta, és felperest az I. r. alperesnek 70.000 db, a II. r. alperesnek 65.000 db, a III. r. alperesnek 45.000 db, a IV. r. alperesnek 55.000 db, egyenként 100 forint névértékű, névre szóló, forgatmánnyal ellátott törzsrészvény harminc napon belül kiadására kötelezte a részvények ellenértékének a kiadással egyidejű megfizetése ellenében. Ítélete indokolásában a Legfelsőbb Bíróság rámutatott, a részvények tartalékolására nem volt törvényes lehetőség, a felek között a szerződés

az előzetes megállapodás aláírásával létrejött, alperesek az érvényes szerződés alapján követelhatték a teljesítést, a részvények természetben történő kiadását. Egyebekben utalt arra is, az alapszabály 6.3.3. pontja értelmében a részvények nem kerültek alperesek tulajdonába, ezért vonatkozásukban az alapszabály 6.6.2.1. pontja nem irányadó.

A jogerős ítéletben foglaltak teljesítésére nézve a felek nem tudtak megállapodni. Felperes 2003. december 10-én kelt levelében közölte alperesekkel, az 1992. évi XLIV. törvény (Mrp. tv.) 19.§ (3) bekezdése alapján gyakorolja visszavásárlási jogát. Alperesek az ajánlatot visszautasították, és végrehajtási eljárást kezdeményeztek felperessel szemben a részvények kiadásáról rendelkező jogerős ítélet végrehajtására.

Felperes a végrehajtás megszüntetése iránti pert indított. Keresetét a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2004. május 28-án kelt 36.G.301.565/2004/6. számú jogerős ítéletével elutasította, utalva arra, a részvények még nem kerültek az alperesek tulajdonába, így a felperes visszavásárlási joga sem nyílhatott meg, a végrehajtás megszüntetésének feltételei ezért nem állnak fenn.

Ezt követően a felek eleget tettek a részvények kiadása tárgyában született jogerős ítéletben foglaltaknak, alperesek a részvények vételárát átutalták felperesnek, felperes pedig a részvényeket 2005. augusztus 25-én alperesek jogi képviselőjének értékpapírszámlájára transzferálta.

Ezzel egyidejűleg felperes írásban közölte alperesekkel, a részvényekre gyakorolja az Mrp. törvény 19.§-ában biztosított visszavásárlási jogát a hatályos alapszabály 6.6.2.1. pontjának megfelelően az alperesek részvételi jogviszonya megszűnésének időpontja szerinti forgalmi érték 50 %-án, egyúttal felszólította alpereseket a részvények haladéktalan visszatranszferálására.

Alperesek a felhívásnak nem tettek eleget, vitatták a felperesi visszavásárlási jog fennálltát, és a visszavásárlási árfolyamot is.

Ezt követően alperesek az értékpapír számlájukon jóváírt részvényeket 2005. augusztus 26. és szeptember 9. között értékesítették.

A felperes 2005. október 6-án előterjesztett, többször, utoljára 2006. május 16-án módosított keresetében az I. r. alperest 70.000 db, a II. r. alperest 65.000 db, a III. r. alperest 45.000 db, a IV. r. alperest pedig 55.000 db, 100 forint névértékű, dematerializált Rt. törzsrészvény kiadására, jogi képviselője Rt.-nél vezetett 25735 számú számlájára történő transzferálására kérte kötelezni azzal, hogy

visszavásárlási árként az I. r. alperesnek 23.006.550 forint, a II. r. alperesnek 12.930.450 forint, a III. r. alperesnek 8.951.850 forint, a IV. r. alperesnek 16.261.575 forint megfizetését vállalta az Mrp. törvényben írt két éves határidőn belül.

Keresetét a Ptk. 117.§ (2) bekezdésére, az Mrp. törvény 19.§ (4) bekezdésére, a Ptk. 326.§ (2) bekezdésére és hatályos alapszabálya 6.2.1. és 6.6.2. pontjára alapította.

Előadta, annak ellenére, hogy alperesek munkaviszonya 1997-ben szűnt meg, a perbeli részvényekre visszavásárlási joga gyakorlásának lehetősége csak 2005. augusztus 25-én, a részvények alperesek birtokába és tulajdonába kerülésének időpontjában nyílt meg. Visszavásárlási jogát az Mrp. törvény és alapszabálya rendelkezései szerint ettől az időponttól számított hat hónapon belül gyakorolhatta, így az nem évült el. Hangsúlyozta, a visszavásárlási jog gyakorlására az Mrp. törvényben megállapított határidő elévülési jellegű, arra a Ptk. elévülésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni. Az alperesek munkaviszonyának megszűnésétől a részvények alperesi tulajdonba kerülése időpontjáig menthető okból nem tudta gyakorolni visszavásárlási jogát, ezért a Ptk. 326.§ (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel 2005. augusztus 25-től számított három hónapon belül még visszavásárlási joga fennállt. A visszavásárlási jog gyakorlásának feltételeire, megnyíltának időpontjára nézve az alperesek ellen végrehajtás megszüntetése iránt indított perben született jogerős ítélet indokolásában foglaltakra is hivatkozott.

Egyebekben arra is utalt, visszavásárlási joga azért sem évülhetett el, mert a részvények kiadása iránt alperesek által indított perben tett nyilatkozatai, illetve a jogerős ítélet meghozatalát követő nyilatkozatai az elévülést megszakították.

A visszavásárlási árat 2002. május 17-én módosított alapszabálya rendelkezései alapján az alperesek munkaviszonya megszűnésekor érvényes árfolyam 50 %-ában kérte megállapítani.

Kifejtette azt is, a per tárgyát képező részvények nem tekinthetők egyedileg meghatározott dolognak, a tőzsdén beszerezhetők, így az a körülmény, hogy időközben az alperesek a részvényeket értékesítették, nem jelentheti akadályát a kereset szerinti marasztalásuknak.

Arra az esetre, ha a részvények kiadása iránti keresete megalapozatlannak bizonyulna, másodlagosan a Ptk. 339.§ (1) bekezdése alapján az I. r. alperest 69.580.000 forint, a II. r. alperest 64.610.000 forint, a III. r. alperest 44.730.000 forint, a IV. r. alperest 54.670.000 forint kártérítés, továbbá 2005. augusztus 26. napjától a törvényes késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni. Arra hivatkozott, alperesek a részvényeket visszavásárlási jogáról tudva, jogellenesen értékesítették, megghiúsítva ezzel visszavásárlási joga gyakorlását, amelynek folytán a részvények 2005. augusztus 26-án érvényes tőzsdei záró árfolyamának megfelelő összegű kár érte. Arra is hivatkozott, miután a részvényekre eső visszavásárlási árat az Mrp. törvényben meghatározott 24 hónap alatt tartozik megfizetni, a visszavásárlási ár még nem vált esedékessé, ezért nincs helye a kártérítés összegéből történő levonásának. Az alperesek perköltségben marasztalását is kérte.

Keresete alátámasztására egyebek mellett csatolta a Pesti Központi Kerületi Bíróság 36.G.301.565/2004/6. számú, az alperesek elleni végrehajtás megszüntetése iránti perben hozott jogerős ítéletét, továbbá hatályos alapszabályát.

Az alapszabály 6.6.2.1. pontjának 2002. május 17-től hatályos rendelkezése szerint, ha a résztvevő munkaviszonya a munkáltató rendes felmondásával, vagy közös megegyezéssel szűnik meg - a felperes visszavásárlási jogának gyakorlása esetén - a jogosult a már tulajdonába került részvények forgalmi értékének 50 %-ára tarthat igényt, amelyet felperes a visszavásárlási jog gyakorlásától számított 24 hónapon belül részletekben, kamatmentesen köteles megfizetni.

Alperesek a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérték.

Előadták, a perbeli részvényeket nem a jogszabályban, és a felperesi alapszabályban meghatározott módon és ütemezés szerint, hanem a Legfelsőbb Bíróság ítélete alapján szerezték meg, így ezen részvényekre a felperest nem illeti meg az Mrp. törvény és az alapszabály rendelkezései szerinti visszavásárlási jog.

Az Mrp. törvény 1.§ (4) bekezdésében, 19.§ (3) bekezdésében és a Ptk. 324.§-ában foglaltakra hivatkozással állították egyebekben azt is, felperes visszavásárlási jogát, annak fennállta esetén is legkésőbb munkaviszonyuk megszűnését követő öt év elteltéig, azaz 2002. július 15-ig gyakorolhatta volna, azonban első ízben csak 2003. december 10-én, az elévülési idő lejártá után jelentette be, hogy él visszavásárlási jogával, ezért az elévülés is bekövetkezett.

Vitatták, hogy a felperes által felhozott körülmények a visszavásárlási jog gyakorlását akadályozó olyan menthető oknak minősülnének, amelyek alapul szolgálnak a Ptk. 326.§ (2) bekezdése alkalmazására.

A kereset szerinti visszavásárlási árat is kifogásolták. Hangsúlyozták, annak megállapítása során a felperesi alapszabály munkaviszonyuk megszűnése időpontjában hatályban volt rendelkezéseit kell irányadónak tekinteni, amelyek értelmében a visszavásárlási ár a részvények visszavásárlás időpontjában érvényes forgalmi értékének 100 %-a.

Állították, felperes a Ptk. 4.§ (1) és (4) bekezdésébe, továbbá 5.§-ába ütközően, a jóhiszemű joggyakorlás követelményével ellentétesen, visszaélésszerűen kívánja gyakorolni visszavásárlási jogát a munkaviszonyok megszűnését követően módosított és ezért rájuk nézve nem irányadó alapszabályi rendelkezések szerinti áron.

Hivatkoztak arra is, már nem rendelkeznek a részvényekkel, azokat értékesítették, a részvények kiadására irányuló kereseti kérelem teljesítése lehetetlen, a részvények kiadását elrendelő ítélet végrehajthatatlan lenne.

A kártérítési keresetre nézve kifejtették, felperest a perbeli részvényekre megillető visszavásárlási jog hiányában jogszerűen értékesítették részvényeiket, egyebekben pedig felperes visszavásárlási joga fennállta esetén a visszavásárlás időpontja szerinti forgalmi érték 100 %-át tartozott volna megfizetni, ezért a részvények értékesítése következtében nem érte kár. Mindezekre tekintettel jogszabályi feltételek hiányában a kártérítési kereset is megalapozatlan. Perköltségként a csatolt ügyvédi megbízási szerződés szerinti munkadíj összegére tartottak igényt.

Az elsőfokú bíróság bizonyítást folytatott, amelynek keretében beszerezte a 38.G.75.912/1999. számú per iratait.

Az elsőfokú bíróság 2006. május 23-án kelt 57/K.P.630.741/2005/28. számú ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest az I. r. alperesnek 3.339.840 forint, a II. r. alperesnek 3.101.280 forint, a III. r. alperesnek 2.147.040 forint, a IV. r. alperesnek 2.624.160 forint perköltség megfizetésére. Úgy rendelkezett, a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolása szerint felperes az általa elismert részvénymennység tekintetében munkaviszonyuk megszűnésekor elszámolt alperesekkel, visszavásárlási jogát az akkor hatályos alapszabály rendelkezései szerint a forgalmi érték 100 %-án gyakorolta. A perbeli részvényekre azonban felperes a részvényjegyzést nem ismerte el, e részvények után alperesek törlesztést nem fizettek, ezen részvényekre nézve az elszámolás ezért nem történhetett meg. A perbeli részvények nem az alperesi alapszabály rendelkezései alapján, hanem a Legfelsőbb Bíróság ítéletének végrehajtása során kerültek alperesek tulajdonába. A törvény és az alapszabály rendelkezése szerint felperes visszavásárlási joga a munkaviszony megszűnésekor a dolgozók tulajdonába került részvényekre, a munkaviszony megszűnésétől számított hat hónap alatt áll fenn. E feltételek hiányában a perbeli részvényekre felperest nem illette meg visszavásárlási jog. A perbeli esetben továbbá a visszavásárlási jog gyakorlását az a körülmény is kizárja, hogy a részvények már nincsenek az alperesek tulajdonában, így azokat nem tudnák kiadni a felperesnek. Utalt arra is, a visszavásárlási jog kereset szerinti módon és vételáron történő gyakorlása felperes visszavásárlási jogának fennállta esetén is joggal való visszaélésnek minősülne, tekintettel arra, hogy visszavásárlási jogát felperes az alperesek munkaviszonyának megszűnése után módosított alapszabály alperesekre nézve kedvezőtlenebb rendelkezései szerint kívánta gyakorolni.

A kártérítési keresetre nézve az elsőfokú bíróság rámutatott, felperes visszavásárlási joga hiányában a részvények alperesek általi értékesítése nem volt jogellenes. Egyebekben pedig felperes sem a kár bekövetkeztét, sem annak összegét nem bizonyította, amennyiben pedig felperes visszavásárlási jogát az alperesek munkaviszonya megszűnésekor hatályos alapszabály szerinti vételáron gyakorolta volna, kára nem merülhetett volna fel.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett. Az ítélet megváltoztatását, alperesek keresete szerinti marasztalását kérte. Előadta, az ítélet jogszabálysértő és megalapozatlan. A Legfelsőbb Bíróság előzményi perben hozott ítéletében foglaltakra hivatkozással kifejtette, alperesek a részvények tulajdonjogát az Mrp. törvényben biztosított speciális kedvezményekkel a törvény szerint létrejött szerződés alapján szerezték meg, amiből az következik, hogy a törvény és az alapszabály rendelkezéseit e szerződéses jogviszony egészére, annak létrejöttétől megszűnéséig irányadónak kell tekinteni, különös tekintettel az Mrp. törvény 1. § (1) bekezdésének kógens rendelkezésére. A feltételek bekövetkeztétől számított hat hónapos elévülési határidőn belül tehát a törvény és az alapszabály szerinti visszavásárlási joga a perbeli részvényekre is fennállt.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét megsértve nem fejtette ki álláspontját a visszavásárlási jog elévülésének nyugvása körében általa előadottakra nézve, továbbá annak sem adta indokát, a jogszabályban írt elévülési határidőt lényegében jogvesztőnek minősítve miért úgy foglalt állást, hogy e jog csak a munkaviszony megszűnésétől számított hat hónapon belül gyakorolható. E körben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 30.G.301.565/2004/6. számú jogerős ítéletének indokolására is hivatkozott, hangsúlyozva azt is, az alperesek által vele szemben indított per tartama alatt visszavásárlási joga semmiképpen nem évülhetett el.

Vitatta, az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontjának megalapozottságát is, hogy a visszavásárlási jog keresetben megjelölt módon és vételáron történő gyakorlása joggal való visszaélésnek minősülne, tekintettel arra, hogy az elszámolás módját nem önkényesen, hanem a visszavásárlási jog gyakorlásakor hatályos alapszabály és az Mrp. törvény rendelkezései szerint határozta meg. Úgy vélte, a keresete szerinti elszámolási mód esetleges jogszerűtlensége egyébként sem zárhatja ki visszavásárlási joga gyakorlását, nem szolgálhat alapul a kereset elutasítására, csakis azt eredményezheti, hogy a bíróság az általa jogszerűnek ítélt vételár ellenében kötelezi alpereseket a részvények kiadására.

Állította azt is, a korábbi perben nem tanúsított olyan magatartást, amelynek folytán alpereseket jogsérelem érte volna. Ezzel szemben az alperesek a per eredményeként sokkal nagyobb, 100.000.000 Ft-ot meghaladó mértékű hasznot realizáltak annál, mint hogyha munkaviszonyuk megszűnésekor hozzájutottak volna a részvények 100 %-os visszavásárlási árához. Ezáltal alperesek a többi résztvevőhöz képest indokolatlanul lényegesen előnyösebb helyzetbe kerültek.

A perben tett korábbi nyilatkozatait lényegében megismételve hangsúlyozta azt is, önmagában az a körülmény, hogy a perbeli részvények már nincsenek alperesek tulajdonában, elsődleges keresete szerinti marasztalásuknak nem jelentheti akadályát tekintettel arra, hogy a per tárgyát képező dematerializált részvények nem egyedileg meghatározott, hanem a tőzsdén bármikor beszerezhető helyettesíthető dolgok. E körben utalt az első fokú eljárásban csatolt jogerős ítéletre, amelyben a bíróság a részvények kiadásáról rendelkezett annak ellenére, hogy a kiadni kért részvények már nem voltak az alperesek birtokában.

Egyebekben úgy vélte, amennyiben az alperesek részvények kiadására kötelezésének mégsem lenne helye, úgy alpereseket a visszavásárlási joga jogellenes megghiúsításával okozott kárért felelősség terheli, kártérítésként pedig másodlagos keresetének megfelelően a részvények értékesítésének időpontja szerinti tőzsdei átlagárat tartoznak megfizetni.

Alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az első fokú ítélet helybenhagyását, a felperes perköltségben marasztalását kérték.

A perben tett korábbi nyilatkozataikat fenntartva hangsúlyozták, a felperes megtagadta a részvények szerződés szerinti kiadását, a részvények felperes szerződésszegő magatartása miatt nem a szerződésben és az MRP törvényben meghatározott rendben, hanem a bíróság ítélete alapján kerültek a tulajdonukba. A

visszavásárlási jog gyakorlásának határidejéből felperes saját szerződésszegő magatartása miatt csúszott ki, így erre, mint menthető okra nem hivatkozhat.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

A Munkavállalói Résztulajdonosi Programról szóló 1992. évi XLIV. törvény (MRP törvény) 1. §-ának (1) bekezdése kimondja, Magyarországon bejegyzett részvénytársaság vagy korlátolt felelősségű társaság (a továbbiakban: társaság) részvényeit [üzletrészeit (a továbbiakban: vagyonrész)] a társasággal munkaviszonyban álló személyek mint kedvezményezettek (a továbbiakban munkavállalók) a Munkavállalói Résztulajdonosi Program (a továbbiakban MRP) keretében az e törvényben szabályozott módon szerezhetik meg.

A 19. § (4) bekezdése értelmében a résztvevői viszonyok a törlesztési időszak alatti egyéb - a résztvevő nyugdíjba vonulása vagy halála esetén kívüli - megszűnése esetén a szervezet az alapszabályban meghatározott időtartamon, legfeljebb azonban hat hónapon belül a résztvevő tulajdonába került vagyonrészeket visszavásárolhatja.

Az MRP szervezet visszavásárlási jogát tehát a törvény a törlesztési időszakhoz kapcsolódóan, a törlesztési időszak alatt biztosítja.

A Ptk. 4. § (1) bekezdése szerint a polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni. A (4) bekezdés azt is kimondja, saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki nem hivatkozhat.

A Ptk. 339. §-a pedig úgy rendelkezik, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni.

Az nem vitás, hogy a perbeli részvények megszerzésére vonatkozó megállapodások az MRP keretében az MRP törvény és a felperesi alapszabály rendelkezései alapján jöttek létre.

Az is kétségtelen továbbá, hogy felperes alapszabálya élve a jogszabályban biztosított lehetőséggel felperes számára a részvényekre nézve visszavásárlási jogot biztosított, és pedig az ott írt feltételekkel, vagyis a résztvevői jogviszony törlesztési időszak alatti megszűnése esetére. E szerződéses feltétel hatálya tehát az alapszabály rendelkezései szerint is a törlesztési időhöz kapcsolódott, az alatt állt fenn.

A sajátos jogi helyzetre figyelemmel azonban a részvények tényleges kiadására - s ezek ellenértéke megfizetésére - már jóval a törlesztési időszak leteltét követően került sor, amikor a visszavásárlásra vonatkozó rendelkezés már nem hatályosulhatott, a visszavásárlási jog elenyészett.

Ha pedig felperesnek ezzel összefüggésben merült is fel kára, az saját felróható magatartására, a részvények jogellenes visszatartására és azon felperesi késedelemre vezethető vissza, hogy a részvényeket oly időben adta ki, amikor a törlesztési idő lejárt és alperesek résztvevői jogviszonya már megszűnt.

Visszavásárlási jog hiányában tehát a részvények értékesítése alperesek kártérítési felelősségét nem alapozhatta meg.

Minderre figyelemmel helytálló az elsőfokú bíróság keresetet elutasító határozata.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdésének c) pontja és (5) bekezdése alkalmazásával kötelezte az alperesek ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetésére.

A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 5. § d) pontja alapján az állam viseli.

Budapest, 2006. november 17.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiss Sándorné

tisztviselő